

1884-09-21

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 3 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10129>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 30.

Συνδρομή ύποχρεωτική έτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἔζωτερικῷ Σελ. 12.

* Αρθροί σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποκτολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ εἰς Λεμνοτόπιον.

Editor S. HOURMOUIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν δποίων ή δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διέτι γρήγορα η ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

| 21, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΒΙΟΣ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜΑΡ-
ΧΕΙΟΥ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Καίτοι ἡ νεκρώσιμος τοῦ Δημαρχείου τοῦ Λεμήσου τὸν οὐδέτερον οὐδέτερον ηὔδοκησαν ν' ἀποφανθῶσιν διτὶ ἔπασχεν ἀπὸ νεκροφάνειαν. Καὶ λοιπόν διάφοροι μέσα πρὸς ἀνάστασιν τούτου ἐνηργήθησαν· τούτων δ' ἀποτυγχόντων, ζωμὸς καὶ διάφορα τογωτικὰ η̄ θρεπτικὰ φάρμακα εἰσήγοντο διὰ σωλήνων ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ δισθενοῦς· πλὴν ταῦτα πάντα ἵσχυσαν μόνον εἰς τὸ νὰ κρατήσωσι τὸν δισθενή μας ἐν κυτῇ τῇ οὐδῷ η̄ ἔνθεν μὲν ζωὴ ἔνθεν δὲ θάνατος. Οἱ δὲ Χάρων καὶ Ἐρμῆς ἴσταντο, προσδεδεμένοι εἰς τὴν Ἑηράν ἔχοντες τὸ πλοιάριον, δικμαρτυρόμενοι εκτὰ τῶν ιατρῶν καὶ αἰτούμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως; τῆς ἐκδοθείσης πρὸ πολλοῦ βούλησει τῆς Κυβερνήσεως, καὶ φῆρε τοῦ Νομοθέτηκοῦ. Ἀλλ' ίδούτελος τὰς διαμαρτυρίας τῶν εἰσακούσθετας καὶ τὸν νεκρὸν μας παραδίδουν καὶ εἰσαγόμενον τῷ ὅλεθρῳ πλοιαρίῳ φέροντα στεφάνους μὲν πολλοὺς οὓς μικρὸν βάρος προξενοῦντας τῷ ὑποστρέψθρῳ πλοιαρίῳ, στρούμενον ὅμως τοῦ ἀναγκαίου πρὸ τὸν πλοῦν ὀδολοῦ ὅπερ ἀγνοεῖ εἰσέτι, δὲ Ἐρμῆς. Ἀλλ' ὑπόκωφος βοή καὶ οἰμογαῖ πολλαὶ ὡς ἀπὸ Ἑηρᾶς ἀκούονται· τί τοιτ' ἄρα γε ἔστι; ἀκούσωμεν.

— εἰ φιλτατον καὶ φιλάνθρωπον καὶ τοῖς δεινοῖς τῆς ἀνθρωπότητος συμπασχον Δημαρχείον! που ὑπάρχεις; πάσχω δει-

νῶς· ποῦ αἱ ἀναπαυτικαὶ κλίναι σου καὶ τὰ ζωοπάροχα φάρμακά σου καὶ τὰ θεραπευτικὰ βάλσαμά σου δπως ἀπαλλάξωσί με τῶν δεινῶν υφῶν κατατρύγουμα; η̄ ἄρα τῶν συμπασχόντων μοι ὡς: "Ολυμπος ἀς θρησκευτικούς φέρεις;

— Οἱ ἀγαπητὸν καὶ τροφοπάροχον καὶ τοῖς πτωχοῖς τῶν ἀνθρώπων σωτήριον Δημιουργείον! ποῦ ἀπέργη; λιμοκτονῶ καὶ γυμνητεύω ποῦ οἱ εὐτραφεῖς ματτοὶ σου καὶ αἱ ζωοπάροχοι τροφή σου δι' ὧν μᾶς ἀπήλαττες βεβαίου θανάτου; ποῦ αἱ συνδρομαῖ καὶ τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ ἐνδύματα δι' ὧν μᾶς ἐπροστάτευες τῇς πεινῆς, λατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πάγους; η̄ ἀρά τῶν συμπασχόντων μοι ὡς Πενταδάγιτος ἀς καλύψῃ τοὺς καταστροφεῖς σου.

— Οἱ παμφίλατον καὶ περιπόθητον καὶ ἀγαπητὸν καὶ ὑπὲρ τῆς λαμπρότητος καὶ δόξης τῆς μητρός σου φροντίζον τέκνον! ποῦ πορεύῃ; βραχὺ σκότος ἐνεδύθην καὶ τὴν ρυπαρότητα περιεβλόμην· ποῦ τὰ φῶτα καὶ αἱ σκρώσεις, ποῦ δὲ αἱ δάκρυα καὶ αἱ μυρισμαὶ καὶ οἱ στέφνοι καὶ αἱ σημαῖαι καὶ τὰ Βεγγαλικὰ φῶτα δι' ὧν ἐστολιζόμην κατὰ τὰς ἐπισημους Βασιλ. ἑορτὰς; η̄ ἄρα μου καὶ τῶν συλλιπούμενων μεις ἐπὶ τῇ καταστροφῇ σου ὡς Κύπρος δλη ἀς ἐπιβαρύνη τοὺς τὸν ὀλείρον σου ἐπιζητήσαντας.

Τοιούτοι οἱ θρήνοι, τοσαῦται κτὶ οἰμογαῖ καὶ τὴληκαύται αἱ ἄρσει καὶ ὑπὸ μυρίων στομάτων ἐκπειπόμεναι καὶ ὡς τελευταῖς γαῖετισμὸς τῷ οἰγομένῳ Δημιουργείῳ ἀποτεινόμεναι. Δὲν εἰνε ἄρα γε ἰκαναὶ νὰ συγκινήσωσι πάντας;

Τίνες δ' οἱ ποιηταὶ τοῦ δράματος τούτου; εἰς Ἐρμῆς—η̄ Κυβερνητος, εἰς Χάρων—η̄ Τραχπέζια, καὶ διαφοροὶ καπηλάται—οἱ Νομοθέται καὶ οσιοὶ ἀλλοὶ ὑπεσκόπιον τὰς βάσεις ἐφῶν η̄ τοῦτο εἰπομένουν.

Εἶπομεν ἀλλοτε δτὶ μετά τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐν ἐπωνύμων τούτων καὶ η̄ κατὰ τὸ μᾶλλον η̄ ητο καλὴ διοργάνωσις καὶ τακτικὴ λειτουργεία τῶν Δημαρχείων. Εδόθη καὶ ρός εἰς τὰ Δημαρχεία νὰ φροντίσωσι περὶ πολλῶν ὧν ἀνάγκην εἶχεν η̄ πόλις. Οὕτω λοιπόν καὶ τὸ Δημαρχείον Δεμησοῦ βιοτίζομενον ἐπὶ τῶν ἀπολκβῶν του ἐδκνείσθη καὶ ἐφρόντισε περὶ τινῶν μεγάλων καλών ὧν ἐστερείτο η̄ πόλις· τὴν ὑδρευσιν δηλ. τῆς πόλεως ἀπὸ μεμακρυμένου μέρους καὶ τὴν λιθόστρωσιν· πρὸς δὲ καὶ Νοσοκομεῖον ἀρισταὶ λειτουργοῦν καὶ Πτωχοκομεῖον ἐν καταλλήλῳ θέσει. ἐσχηματίσεις καὶ διετήρει, δεχόμενον πάντας ἀνεξιρέτιας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τούτων. Ιλλὰ μόλις ἐτελείωσαν καὶ εσγηματίσθησαν ταῦτα, καὶ ίσου η̄ Κυβερνητος συμβοηθούς ἔχεισα τινας τῶν Νομοθέτων ἐφράξεν ἀμεσως τοὺς πόρους τοῦ Δημαρχείου καὶ εύρεθη τούτο κατάχρεων καὶ μὴ δυνάμενον νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος καὶ συγγρόνως νὰ διατηρῇ καὶ φιλονιθωπά καὶ Καταστήματα, νὰ βοηθῇ ἀπόρους καὶ.

Ἐως ἐδῶ εἰργάσθη δὲ Ἐρμῆς (η̄ Κυβερνητος) διὰ τειχύτης ἀπαραμιλλου ἀληθῶς γάριτος καὶ τέγυνης λαβῶν καὶ παραδόντων τῷ Χάρωνι τὴν ψυγήν τοῦ Δημαρχείου. Εργεται ηδη πρὸς συμπληρωσιν δ

Χάρων ἀπαιτῶν τὸν ὄβολόν· Ἡ Τράπεζα, ἄγνωστον ποίω νεύματι ὑπείκουσα, ἀπαιτεῖ καὶ ἐν ταχέτῳ χρόνῳ δικτήματι τὴν ἀπότισιν ὀλοκλήρου τοῦ γρέους (περὶ τὰς 2 περίπου γηλ. λιρῶν)· τὰς αὐτὰς ἀντίθητης, τίς δὲ οὐκ ἔκατηγόρει η̄ οὐκ παρεπονεῖτο ἐναντίον τῶν Δημοτῶν συμβούλων ἀντίθητης τοῦ γρέους διὸ καὶ γηναγκάσιμησαν οἱ δῆμοι. Σύμβουλοι μετὰ τοῦ προτερωτικοῦ προέδρου Φεττῆ ἐφένδη νὰ κλείσωσι τὸ Νότο κομεῖον καὶ Πτωχοκομεῖον, νὰ παύσωσι τὰς πρὸς τοὺς ἀπόροις συνδρομάτις καὶ ἐν γένει νὰ λάβωσιν οἰκονομικότερα μέτρα. 'Αλλ' ἀπορίαι ἐπὶ ἀπορίων γεννῶνται· ἐξ ὅλων τούτων.

α'.) Διατί η̄ Κυβέρνησις ἀφεῖστα κατὰ πρῶτον στάδιον ἐνεργείας εὑρὺν εἰς τὰ Δημαρχεῖα, περιώρισεν αἴφνης τὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα τούτων διὰ νὰ εὔρεθωσιν εἰς τοιαύτην δεινὴν θέσιν καὶ δύι μόνον τοῦτο παρὰ τὴν ἴτυχην τούτων προσπλαθεῖ καθ' ἐκάστην νὰ περιορίζῃ, οὐ δεμιάν προστασίαν ἢ ἵπεράσπισιν παρέχουσα τούτοις ποταστήσωσι τὰς δικαίωσεις των σεβοστάς. 'Εν Λευκωσίᾳ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου κλητήρος καταγγελίαν κατά τινος ἀψηφίσαντος; Δημαρχικήν τινα ἐντολήν, ἀποκτεῖται δίκη τελεία· νὰ ἐκδίδηται δηλ. κλητήρις νὰ προσάγωνται μάρτυρες, καὶ ἐν περιπτώσει προστιμίσεως τὸ πρόστιμον ρηπτεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ Δημαρχείου. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν τὸ μίσος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ Δημαρχεῖα τὴν υπαρξίαν, τῶν δποίων. Θέλει νὰ καταστήσῃ καὶ κατέστησε πραγματικῶς προβληματικήν.

β'.) 'Απορίας ἀξίου πῶς η̄ Τράπεζα βιάζει τόσον τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ἀφοῦ γνωρίζει διὰ ή βίκα αὔτη θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ταμείου τούτου καὶ ἐπομένως; τὴν παῦσιν τόσων φιλοθεωρητῶν ἔργων· ἀλλὰ τί βατιτολογῶ; μή πως δὲν ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ Τραπέζης καὶ Κυβερνήσεως; μήπως προστατευομένη αὕτη ύποτης Κυβερνήσεως δὲν διφείλει νὰ σέβηται τὰς δικτάξεις ἐκείνης καὶ νὰ πράττῃ σύμφωνα πρὸς τὰς διδηγίας καὶ ἐπιθυμίας τῆς;

γ'.) 'Απορίας ἀξίου εἶναι προσέτι καὶ τὸ πῶς οἱ κ. Δημοτικοὶ σύμβουλοι ὡς πρῶτον οἰκονομικὸν μέσον ἐσκέρθησκαν τὴν στερεστιν τοῦ ἀρτοῦ εἰς τοὺς πεινῶντας καὶ φαγμάκων εἰς τοὺς πάσχοντας· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπορίας· κατήνητε φωτικὸν εἰς δόλους· η̄ πρώτη περὶ οἰκονομίας συνέψις μας· εἶναι νὰ περιστωμεν. ἀπὸ τὴν ἐλημοσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀπόρους χορηγουμένην βοήθειαν· κατόπιν δὲ τούτων ὅλων καὶ ἀπὸ τὰ περιττὰ ἔξοδη.

Δὲν υπῆρχεν ἀρά γε ἀλλα, μέτα καὶ ἀλλαὶ ἐνέργειαι πρὸς τὰς δποίας· ἔδει πρῶτον νὰ συμμορφωθῶσι καὶ τελευτα-

ως μόνον καὶ ἐν ἐσχάτῃ ὥρᾳ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο εἰς διπλωτίστως; η̄ δημότης κατέφυγον; Τίς ἀρά γε τῶν Δημοτῶν η̄ γένος στήριγη ἐκ τῆς πράξεως ταχτῆς, τίς δὲ οὐκ ἔκατηγόρει η̄ οὐκ παρεπονεῖτο ἐναντίον τῶν Δημοτῶν συμβούλων ἀντίθητης τοῦ γρέους διατηρηθῆσαι τὰ φιλοθεωρητικὰ ταχτά καταστήματα, κατηγοροῦντα ἀλλα ἡτονος; λόγους ἀλλα ἔργα;

Δὲν ἐπιτρέπεται· ίσως νὰ ἐξετάσωμε, βαθύτερον τὰ πράγματα διὰ νὰ ἀνακαλύψωμεν τὸ ἀληθῆς αἵτιον τῆς νῦν καταστάσεως; τοῦ Δημαρχείου. 'Η Κυβέρνησις λέγομεν προύκαλετε τὴν καταστροφὴν περικόρφιστο τὰ εἰσοδήματα ἀλλ' ἀρά γε φέρει αὔτη ἀληθῆς ἀπαταν τὴν εἰσθήνη; Μερίς της τῶν πολιτῶν ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνοικονόμητον διαχείρισιν ὡς συντελέσκαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὴνεὶς ἦν περιηλθον τὰ πράγματα ἔκρυθμων κατάστασιν, καὶ ἀντίθητης ἀληθείας διάλογοι μενεύειν νὰ δικολογήσωμεν διὰ τὴν εἰδένεις τῶν περιηλθον τὰ πλεῖσταν μέρη τοῦ πολιτικοῦ διαχείρισταις καὶ διδόσκαλος νὰ περιμένηται δ' ἐκάστης ὀλίγα μενεύεις καὶ μενεύεις τὸ παραχθίδωνται αἱ μαθήτριαι· ἐν γνώσει καὶ οὐλὶ εἰς πολλὰ ὡς νῦν καὶ νὰ τὸ διέρχωται ἀβρόχοις ὄλως ποσὶν· "οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ" ἔλεγον μετὰ φορὰ κάπιοις ἀνθρώποις οἱ διοῖοι· ἐφαντάσθησαν τὸ διάχοντα τὸ ζωτικόν περισσότερον. νῦν ἀπὸ ήμεῖς, καὶ ἀξίζεις νομίζω τὸν κόπον, νὰ τὸ δοκιμάσωμεν· ἀλλως ἀπολέσθημεν.

'Αλλ' ήμεις, ἐπωειδίσκαιον νὰ βλέπωμεν τὸ ζητώματα; ήλητίκις, καὶ ν' ἀδικρρώμεν. Δὲν ξέρω ποία ἀρά μεῖς, παρακολουθεῖς ὡς φάσμα συγκρατοῦσα ἴσχυρῶς τὰς χειράς με; καὶ ἀποκαθίστωται οὕτως ἀδύνατον πάσκαν υπὲρ τοῦ ακλοῦ, υπὲρ τῆς προδόσου, μέριμναν καὶ ἐνέργειάν μεῖς; ἀλλ' ἐλεύτεται ημεῖς καὶ ὅ τὴν ἀράν τητη, θέλεις ἀκολουθεῖς καὶ ἔλλη—ἢ τῶν τέκνων μεῖς—διότι ημεῖς μόνον τὸ "ἰδού τὰ σχολεῖά μεῖς" διυνάμεθα νὰ εἰπωμεν καὶ μεγαλωμούστες μεταστατα, ἀλλὰ τὸ "ἰδού ἡ πρώτος μεῖς" εἶναι δι' ήμεῖς λεῖτες κενκί.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Διὰ διατάγματος τῆς Ἀγάπτης ύπὸ ήμ. 11 Αύγουστου 1884 ἐχορηγήθη τῷ Κυρίῳ Καρόλῳ Πέθιλ Ἀγιδικαστῇ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐνθαμός· 'Ι π πότου τοῦ 'Η νω μέν ου Βασιλείου Βρετανίας καὶ 'Ιρλανδίας· Σμικρὰ ἐκ σμικρῶν πέμπομεν καὶ ημεῖς τῷ ἀξίω τούτῳ τῆς Θέμιδος λειτουργῷ τὰ συγχαρητήριά μας.

Τὰ ἔξωτερικὰ ἀς τ' ἀφήσωμεν νὰ πολλαλύνουν. Οἱ νέοι μης μάνον φαίνονται· διὰ καπως κινούνται ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀναρχιτίσονται υπὸ ἀνωτέρως; δυνάμεις; . . . ὥστε πολλοὶ καὶ πάντοτε χάροις καὶ ἀνωμαλία. Κακαὶ γλωτται κατηγόρουν τῶν ἀπορριπτητῶν μεθητριῶν ὡς οὐδὲν φαίνονται. 'Ελλάδισμεν τὴν τόλμην νὰ πεισθῶμεν περὶ τούτου, καὶ διὰ ταύτους ακαλλήλους, καθ' ήμεῖς, ἐκάμα μεν ἐρωτήσεις τινὰς; πρός τινα τῶν διαγωνισμοῖς καὶ βραβευθεισῶν μάλιστα, ἀλλ' διοίκησις ἀπάντητιν ἐλάχισμεν; οἶσαν οὐδὲν αὐταῖς τῆς; δ' τάξεως δὲν πρέπει νὰ δεῖν δυνατοί. Τεχνολογίαν μὴ δοκιμάσατε νὰ ἐξετάσητε τὸ ἀποτέλεσμα. Θὰ ἦν ἐι λυπηρὸν κίνημα τῆς; κερχλῆς σας ἀναμιμησκό μενοὶ μάλιστα τὸν χρόνον (ἐν τέτηρον περίου ὀλοκλήρως, ζωῆς); τὸν ὄποιον εἰς μόνα τὰ γράμματα ἀνωρέλως δικπνησθεῖται. Μεγίστης, βελτιώτες; χρήζει τὸ Παρθεναγωγεῖον μας. 'Ανγάκη νὰ προστέλθῃ μία ἔτι καλὴ διδόσκαλος νὰ περιμένηται δ' ἐκάστης ὀλίγα μενεύεις καὶ μενεύεις τὸ παραχθίδωνται αἱ μαθήτριαι· ἐν γνώσει καὶ οὐλὶ εἰς πολλὰ ὡς νῦν καὶ νὰ τὸ διέρχωται ἀβρόχοις ὄλως ποσὶν. "οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ" ἔλεγον μετὰ φορὰ κάπιοις ἀνθρώποις οἱ διοῖοι· ἐφαντάσθησαν τὸ διάχοντα τὸ ζωτικόν περισσότερον. νῦν ἀπὸ ήμεῖς, καὶ ἀξίζεις νομίζω τὸν κόπον, νὰ τὸ δοκιμάσωμεν· ἀλλως ἀπολέσθημεν.

Διὰ διατάγματος τῆς Ἀγάπτης ύπὸ ήμ. 11 Αύγουστου 1884 ἐχορηγήθη τῷ Κυρίῳ Καρόλῳ Πέθιλ Ἀγιδικαστῇ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐνθαμός· 'Ι π πότου τοῦ 'Η νω μέν ου Βασιλείου Βρετανίας καὶ 'Ιρλανδίας· Σμικρὰ ἐκ σμικρῶν πέμπομεν καὶ ημεῖς τῷ ἀξίω τούτῳ τῆς Θέμιδος λειτουργῷ τὰ συγχαρητήριά μας.

Τὰ ἔξωτερικὰ ἀς τ' ἀφήσωμεν νὰ πολλαλύνουν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμπιστος
(λίρα Αγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπισσος τὸ γομ. Γρ. 220.

Κρασία συνήθη , 200—205

Ραχὴ 19 βαθμ. ἡ εκδ. 2. καὶ 13.

Χαρούπικ· αἱ ἀποθήκαι· πλήρεις· πωλήσεις ἔγειναν ποσς γρ. 83 τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα Αγγλ. Γρ. 182.)
δοῦτος τὸ κοιλὸν (22όκ.) Γρ. 20—22.
ἡ κριθή , [16όκ.] 11—13.
τὸ χρέας ἡ ὄκα γρ. 8—9. τὸ φωμὶ⁵⁰ 60 παράδεις ἡ ὄκα· τὸ στεφύλι 20—30 πα. ἀδ. ἡ ὄκα.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον (15 Ισταμένου) φορβής τις ἐφ' ἡς ἐπέβαινε δεκαπεντακεῖς παῖς τρέχουσα ἀπὸ ρυτῆρος ἐκτύπησε διὰ τοῦ ποδὸς της παιδὸς τινα τετραχεῖς περίπου ἀμαξῆ λάτου τινὸς τὸν ὅποιον καὶ ἐξεπενδύσεις; βήματα μακρὸν· δὲ παῖς σηκωθεὶς ἔτρεξε κλαίων πρὸς τοὺς γονεῖς του καὶ διηγούμενος ἀσθενῶς τὸ συμβάν· οἱ γονεῖς νοήσαντες διὰ ἐπαθεν ἐπαῖς, λαβόντες τοῦτο ἔτρεξαν εἰς τὸ Φαρμακεῖον νὰ εὕρωσι τὸν ιατρὸν, ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὸ Φαρμακεῖον δὲ παῖς ἐξέπνευσεν. Επειδὴ δὲ οὐδεμίᾳ πληγὴν πουδαλίᾳ ἐφέλει τὸ ἐπὶ τοῦ παιδὸς, θεωρήθη καλὸν νὰ γίνῃ νεκροτομία μεθ' ἥν ἀπεδείχθη διὰ πάσχων πρὸ πολλοῦ ἐκ πυρετοῦ ἢ παῖς εἶχε τὸν σπλῆνα ἐξογκωμένον ὁ ὅποιος καὶ διὰ τοῦτο διεράγη ὑπὸ τοῦ κτύπου δὲ ἄλλος. δὲ ἀναβίτης τῆς φορβήδος ζητηθεὶς συνελήφθη καὶ ἐφυλακισθη, καὶ ἀ δύμας δυνάμεθα νὰ προειπάσωμεν δὲν θὰ τιμωρηθῇ οὗτος διότι εἶνε ἀνήλικος, θὰ προστιμηθῇ δὲν τῶς δὲ ἔχων τὴν φορβήδα.

Τὸ μέγα δύμας κακὸν εἶνε διὰ λάθωσι περισσότερον θάρρος μερικοὶ ἀνόητοι ἀμαξηλάται οἵτινες τρέχουσι μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ὀρμῆς ἐντὸς τῶν στενῶν τῆς πόλεως ὁδῶν, καὶ εἰς ἐκείνους ποῦ τοὺς λέγουν· “προσοχὴν Κύριοι τὰ παιδὶα”· “τί νὰ σᾶς κάμω· — ἀποντοῦν· ἀς μὴ θγαίνουν ἔχω·”· εἶνε δυνατὸν τὸ παιδὶα νὰ μὴ ἐξέρχωνται εἰς τοὺς δρόμους; Μερικοὶ πάλιν ὑπὸ τοὺς δύμας μάς τῷ οὖν μανίαν νὰ κκραλλικεύσουν ἵστησις νὰ τρέχουν, νὰ σηκώνουν δὲ καὶ τὸν κώλον τους μὲ ρυθμὸν, διὰ λὰ μὴ διαφέρουν κακόλου ἀπὸ τοὺς φίνους Βύρωπαίους. Μᾶς θρέπει ἀδελφὲ, διατὶ δὲν σᾶς ἀρέσκουν τώρα τὰ γαδούρια καθὼς πρὶν; δεν εἶνε ὁ σκοπὸς ὅλος νὰ γίνηται κρότος ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ περνάτε; τὰ γαδούρια δύνανται νὰ προειδοποιοῦν τὴν ἔλευσίν σας καὶ ἀπόδεν μακράν. Άλλ' ἔτιν νομίζητε διὰ τὴν θέσιν τὰς τιμῆς, εἰσθε τὴν πατα-

μένοι· σεῖς πρέπει νὰ τιμᾶτε τὴν θέσιν. Τί νὰ πῆς ποῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει νόμου νὰ προστέψῃ καθὲ ἔναν οἱ ὅποιος τρέχει ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ μέχρις ἔνος Αγγλ. μιλίου περιφέρεισκαν, ἔστω καὶ νὰ τρέχει μόνον γωρίς· νὰ συγβῆ τίποτε· οὐλὴν φάνεται διὰ ἐθνοῦ, οὐτοῦ ἐνείην πλέον ἀπὸ πρόστιμα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΗΟΓΔΑΙΑ.

Τοῦ λοιποῦ διοι: εἰσθε καταδικασμένοι νὰ διδήτε χρήματα εἰς τὸ Τελωνεῖο, Λεμπιστοῦ, δρείλετε προηγουμένως νὰ τὰ σαπωνίζητε καλῶς; μὲ σαποσνι, τὸ ὅποιον ἀς ἔνε καὶ μυρωδάτον, διὰ νὰ καθαρίσῃ ζηταὶ ἀπὸ πάσσης κηλίδος μώμου καὶ ἀκαθαρτίας, διότι χάριν σας δὲν εἶνε δίκαιον νὰ λεωφόρη τὰς γειράς του δ Ταμίας. Καὶ ὀλίγην διάκρισιν πλέον. Άλλα χαίρομεν ἀληθῶς, καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν τις θὰ ἀρῃ ἀρ' ἡμῶν διτὶ ηγγικεν ἡ ἐπογὴ καὶ θὴν θὰ διδώμεν καὶ ἡμεῖς πλέον μαθήματα εἰς τοὺς Λαγγλους. Εῶς πότε νὰ μᾶς διδάσκουν ἐκεῖνοι; Βαίνομεν εὐθὺς καὶ χωρὶς παραστρατήματα πρὸς τὴν Πρόσδον πλέον· ἀλλ' ἡ διαβολαχ κ' ἐκείνη δὲν στέκει ἀς στεφή καὶ νὰ δῆτε διτὶ θὰ τὴν περάσωμεν καὶ νὰ ἀναγκάζεται· καὶ εἴνη νὰ τρέχῃ νὰ φθάσῃ ἡμᾶς;

Παρεκλήθημεν ἀπὸ πολλὰς γυναικας νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν τελευταίκην φράσιν τῆς περιποτῆς τοῦ Αποστολοῦ ἡ ὄποια ἀναγνώσκεται εἰς τοὺς γάμους καὶ ἡ ὄποια λέγει «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβήται τὸν ἄνδρα» καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῆς «δὲ ἀνὴρ ἵνα φοβήται τὴν γυναῖκα» διότι λέγουν τοῦτο εἶνε ἀληθές. Συμφωνοῦμεν πληρέστατα διὰ ἡ τελευταίκη αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἀληθής καὶ πρακτική, ἡ δὲ ἄλλη εἶνε θεωρητική μόνον, καὶ ὀσάκις τὴν ἀκούσωμεν αἱ γυναικες γελοῦσι, καὶ μᾶς περιπατίζουν διὰ τὰς θεωρητικὰς καὶ μὴ πρακτικὰς γνώσεις μας, ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα χωρὶς νὰ συγκροτήσωμεν σύνοδον νὰ κάμωμεν τοῦτο; Πλὴν τὸ τάχα μὲ τοῦτο; μήπως καὶ δὲ Απόστολος δὲν συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὴν ἴδειν σας; «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβήται τὸν ἄνδρα» λέγει· ἡρούσατε; «ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ».

Νάτα παλιν! μοι λέγουν μὴ γράφης μὲ τέτοιαν γλῶσσαν μα ποῦ συνειθίσαμεν καὶ ἀν δὲν τὴν ἀκούσωμεν δὲν ἀναπούεται ἡ καρδιά μας.

Βρέ Κύριε Σὺ Λευκωσιάτη [δὲν ξεύρω τὸ φεύγικον ὄμρά σου ἀλλὰ τὸ ἀληθινὸν τὸ ξεύρω] δὲν ἐντρέπεσαι κομμάτι τὰ μούτσουνάσου (μὲ συμπάθειας) καὶ κάθε λίγας ἡμέρας χωρὶς καμμίαν αἰτίαν διερίζεις ἀνκιδῶς τὴν ὁγδοηκοντούτιδες γραῖς αν Μητέρει τῆς πενθερᾶς σου, καὶ προθές μάλιστα ἐφώναζες διτὶ θὰ τὴν σκο-

τώσης; ἔχασες πλέον τὴν ἐντροπὴν παληγάνθηπος· (ἀν τὴν εἰγές ἀλλὰ πιστεύεται τέτοιον πράγματα οὔτε εἰγές οὔτε ἔχασες) ἐξέχασες διτὶ μάχην φοράν, δηλ. νὰ μὴ τὸ κάμπης καὶ νὰ μὴ τὸ μάχω τούτῳ ἀλλην φοράν, δηλ. νὰ μὴ τὸ κάμπης καὶ τὸ μάχω τούτῳ διότι ἐπειτα θὰ σκλητώ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ γραμμοῦ τ' ὁγκούσου διὰ νὰ σὲ καταλάβουν ποίου εἰδους . . . εἰσαι.

Πρός τὸν ἐκ Λευκωσίας διατριβογράφου . . . ἀπαντῶμεν διτὶ η «Σάλπιγξ» ἀρκετὰ ἐπράξεν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη καταχωρίσασι τὴν διατριβὴν τοῦ ἐνὸς καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐτέρου, καὶ τοῦτο κατὰ τοὺς δημοτικούς φιλούς κανόνας ούδεν πλέον τούτου δύναται νὰ πράξῃ.

—Τὸν ἐκ Λευκωσίας «Ψηλόδρυστον» περακαλοῦμεν νὰ κατεβάσῃ ὀλίγον τὴν «ψούτην» του καὶ νὰ μᾶς γράψῃ καὶ τὸ ἀληθὲς ὄναρά του· ἡ καλλίτερα ἀς τὴν στομπώσῃ νὰ μὴ τοῦ κτυποῦν ἡ θρώμας αἱ σκορπιῶμεν· ἀντὶ τὴν πόδιν κατὰ πᾶσαν πρωΐνα αἴτιας ως λέγει δύνανται· καὶ ἀποβολὴν νὰ προξενήσωσι.

Κυθραία 12 Σεπτ. 84 Φίλε Συντάκτα!

Τὰ Σχολεῖα μας εἰταρέθη ἡρεύαντο τῶν περιδότεων, ἀλλ' ἡ ἐπέρατος θέρητη κωλύει πολλοὺς εἰσέτει τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ νὰ φοτίσωνται εἴς αὐτά.

Νέων καὶ ώραίον κακρενεῖν θηνούσεν ἐν Κυθραίᾳ ὅπερ φυνερώνει πρόσδον· ἀλλ' εἰς τις μαντεύοται·

(Σ. Σ. “Ἄιτε πάλιν· “νέα καὶ ωραῖα καφενεῖς” ἀκούμεν καθ' ἐπάστην εἰς τὰ χωρία· “νέα καὶ ωραῖα Σχολεῖα” κατεδικόθημέν φυνεται νὰ μὴ γράφωμεν.]

Η Κυθραία ως γυνωρίζετε εἶνε μία τῶν μεγάλων καὶ καλῶν κωμοπόλεων τῆς ηγετοῦ, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη νὰ προσκτήσηται τὴν εὐηπική της Κυθρενήτεων; καὶ ως ἐκ τούτου δικτελεῖ εἰς οἴκου καὶ πρὸ τῆς κατοχῆς κατάστασιν. Οι κάτοικοι μεμήμορεύονται κατὰ τῆς Κυθρενήτεως ως μὴ θελούστης γη ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους; των δρίζουσα τὴν οὔτασιν καὶ μοδικεύους τὸ τούλαχτον Δημαρχείου. “Αν καὶ ἔχωσιν ιταχοὺς δίκαιους κατὰ τοῦτο, ἔγωκίνων αἴτιοις ἀξίους; τῆς τύχης των, διότι στερούνται συμφωνίας· καὶ ἀποφέτεως καὶ φειδεύονται ὅχι μόνον χρημάτων ἀλλὰ καὶ μικρῶν; ἐνεργείας· εἰς μέρους των, βοτιζόμενοι ἐπὶ ἐνεργειῶν ἀλλων καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταυτην περινούσι· καὶ χρόνοις καὶ οὐδέν γε νετεῖ· πῶς πρέπει νὰ καλώνται οἱ δικτρωποί οὗτοι κύριε Σχλητά; (Απ. Σ. θὰ σ' ἀπαντήσω ἐγκαίρως.)

Αἱ δρουσαὶ τῆς Παραπλευῆς καὶ τοῦ Σαράτου ὀφέληταιν καλῶς τὰς ἐλαίνες.

“Ο φίλα φρονῶν.

Άλγρασις Σεπτ. 1911
Φίλε Σαλπιγκτά!

Πρόσκειται νὰ ζήσωμεν ἢ νὰ ἀποθέξωμεν;
ἰδού τὸ μόνον μᾶς ἀπαγχολεῖ.

Ἐλεύθερος λιμὴν Ποταμο-Γιανικο. Ἰδού
ὁ σωτήριος λιμὴν ὅπου θυνόμενον τὸ σκάφος
τῆς Κύπρου, θέλει τηρηθῆ ἀσφαλεῖς· ὅλοι οἱ
τῆς ζωῆς παράγοντες ἔλειψαν.

Γεωργία ἔκτὸς τοῦ ὅτι διατελεῖ ἐν σπαρ
γάνοις, ἔκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἑργατικὸς λαὸς δὲν
εἶναι ἐπαρκῆς, ἔκτὸς τοῦ ὅτι ἡ διάφορα πρὸς
προσγωγὴν αὐτῆς μέστη ἐλλείπουν, ἔκτὸς τοῦ
ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν ἀντικαθιστᾶ
τὸν τῆς δεκάτης φόρον δι' ἄλλου ἐπωφελεστέ
ρου, ἔκτὸς τοῦ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μαστί^ζ
ζει καὶ ἐμποδὼν ποιεῖ αὐτὴν διὰ τῆς ἀνοι.
θρίας, μάρτιου, χαλάζης, ἀκρίδος, ἔκτὸς λέ
γω ὅλων τιάτων, καὶ αἱ τιμαι τῶν γεννημά
των ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περιπτέρω, ὅπερ εἶναι
ἡ κορωνὶς τῆς; ἔξοντώσεως τῶν δυστυχῶν γε
ωργῶν.

Βιομηχανία τίποτε δὲν ἔχομεν ἀξιον λό
γου ἵνα ἀποκαλεσθῶμεν βιομήχανοι, διότι
οὔτε ἐδιδάχθημεν εἰς τοῦτο, οὔτε παρηγγέλ
θημεν, καὶ ἡ ὀλίγη βιομηχανία ἥτις ἀνά
γνωρίζει τὸν φαίνεται οὐράνιον, θάλασσαν,
τὴν νῆπον φαίνεται οὐράνιον, θάλασσαν,
μετὰ τῆς γεωργίας, ἀτε στερουμένη τῶν θεο
θητικῶν μέσων πρὸς προσγωγήν.

Ἐμπόριον τὸ τῆς ἔξαγωγῆς εὑρίσκεται
ἥδη τεθαμμένον διοτί αἱ εὔτελεις τιμαι τῶν
γεννημάτων, καὶ ὅλων ἐνγένει τῶν προϊόν
τῶν ἐνταῦθα, καὶ αἱ ἔξειτελεστικώταται αἱ
τῶν ἐν Εύρωπῃ, δὲν ἀφίνουσι τὸ θάρρος τοῖς
οἰλίγοις Ἐμπόριοις νὰ τὰ ἔγγισωτι. Τὸ δὲ
τῆς εἰσαγωγῆς διεξαγόμενον μόνον μετὰ τῶν
νησιωτῶν, ἀριθμουμένων ἐπὶ τὸν διακύλων,
θάωρεῖται ὡς γάγγραινα παρακίνουσα ἰστρι
μοι τὸν ἐμπορικὸν κύκλον. Ἐν καὶ μόνον μέ
σον ὑπολείπεται πρὸς θεραπείαν, καὶ διὰ τοῦ
μέσου τούτου νὰ δοθῇ ζωή τις ἐκ μέρους τῆς
μεγαθύμου Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἀκό
λουθον:

Νὰ ἀφεθῇ ἡ Κύπρος ἐλεύθερος λιμὴν τοῦ
λάχιστον ἐπὶ εἰκοσαετίαν, καὶ τότε θὰ ἴδω
μεν τὴν ταλαιπωρουμένην νῆσον Ἀποθήκην
πάσης τῆς Ἀνατολῆς, κέντρον τοῦ Ἐμπορί
οῦ καὶ ὀδόμαντα τοῦ Ἀγγλικοῦ στέμματος·
τοὺς δὲ τῶν τελωνείων φύρους ἀς σκεφθῆ, τὸ
Νομοθετικὸν τὸν τρόπον νὰ τοὺς ἀντικατα
στήσῃ. Ἀλλως ἡ οἰκονομολογικὴ τῆς νή
σου κατάστασις ἔσται μετ' οὐ πολὺ, Μηδὲν
τοῦ Μηδενὸς τῷ Μηδενὶ τὸ μηδὲν. Νινή
Νινί la fa nulla.

Διδασκαλικὴ χορεία ἐνταῦθα ἐστολίσθη
καὶ δι' Ἀγγλου διδασκάλου τοῦ ἀξιοτίμου
γένου κυρίου Δ. Κραμβῆ, τῇ ἐνέργειᾳ καὶ φι
λομούσῃ τῆς νῦν θυνούσους ἐπιτρυπῆς.

Ἀργος.

ΕΝ ΒΑΣΜΑ ΗΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

A.

(Συνέχεια. "Ιδε προηγούμενον Ἀριθμὸν.]

Μάτην αὐτὴν εἰς μητρικὰς ἐζήτησα
ἀγκάλιας, καὶ εἰς θωπείας μάτην ἔρωτος,
μάτην εἰς ἀδελφῶν ἐναγκαλίσματα
καὶ εἰς ἀπατηλὰ φίλων αἰσθήματα.
Καὶ εἰς τὰ στήθη τοῦ πατρός μου τοῦ καλοῦ,
ἐστάθη νὰ τὴν εὕρω, φεῦ! ἀδύνατον.
Τὴν γῆν ἀφῆκα, ὅπου ἔρπουν σκώληκες,
καὶ ἐστρεψα στοὺς οὐρχοὺς τὰ ὅμματα·
ἄλλὰ παρηγορίαν οὐτ' ἔκει ἡννόποια,
νὰ θὰ εὕρω μετὰ θύνατον σκληρὸν.

B.

Ο Φίλος.

Γεννηθεὶς ἐκ καλῶν γονέων, πλὴν πτωχῶν,
ἐν τχετικῇ πτωχείᾳ ἐψεγάλωσα.

Φίλους πολλοὺς ἐν τῇ σχολῇ ἀπέκτησα,
ἄλλὰ πρὸ πάντων ἐναείχον φίλατον,
ὑπὲρ οὐ τὴν ζωὴν θὰ ἐθυτίχζον.
"Ημέρα νὰ παρέλθῃ ἡν ἀδύνατον
θημεν, καὶ ἡ ὀλίγη βιομηχανία ἥτις ἀνά
γνωρίζει τὸν θυρίδην εὕρητην,
τὴν νῆπον φαίνεται οὐράνιον, θάλασσαν,
μετὰ τῆς γεωργίας, ἀτε στερουμένη τῶν θεο
θητικῶν μέσων πρὸς προσγωγήν.

Τοῦ Δάμωνος καὶ τοῦ Φιντίευ τὸν δεσμὸν
ἐν τῇ φιλίᾳ πρᾶγμα φυσικώτατον
παρεδεχόμην, καὶ ἡπόρουν ἀληθῶς
πῶς ἀνὰ τοὺς κιῶνας ὡς παράδειγμα
ἐφέρετο αὐτῶν ἡ αὐταπάρνησις.

"Ο, τι ἡ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἐπραξεν,
ἐν κρισιμῷ ὥρᾳ καὶ ἐθαυμάσθησαν,
ἔγῳ ὑπὲρ τοῦ φίλου μου θὰ ἐπραττον,
έδων νάχυση, δάκρυν ἔβλεπον αὐτὸν.

"Οπόσον τῆς φιλίας ἀναπτύσσεται
τὸ ἄνθος ἐν καρδὶ ἀθώῳ, νεαρῷ,
νὰ ἀναπτύξω φαίνεται μοι περιττόν.

"Ἐν τῷ τοῦ Πλάστου παραδείσῳ φυτευθὲν,
φυντάσθητε, ρόδον λευκὸν καὶ θελκτικὸν,
ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τὸς πτέρυγας

τῶν ἀγγέλων τούρανος, καὶ ἐκ τῆς πνοῆς
τοῦ Πλάστου πατρικῶς ζωγρυνούμενον.

Τοιαύτη ἡ φιλία ἐν νεανικῇ
καρδὶ ἀθώῳ μὴ τρωθείσῃ ἐκ παθῶν.

"Η τύχη πλάνη μὲν ἐπέβαλε νὰ χωρισθῶ
τοῦ φίλου μου, καὶ μετάξει ἡμῶν φραγμὸς
έτειη ὁ ἀπέραντος ὡλεανὸς.

Παρῆλθον δέκα ἔτη μαῦρα, θιβερὰ
καὶ νὰ τὸν ἴδω ἀπαξ δὲν εἰμπόρεσα.

Ποσάκις λυπημένος, μόνος, ἐρημός,
ἐν ξένη κοινωνίᾳ εὑριπούμενος,

ἐν ἡ εἰς πᾶν μου βῆμα δολιότητα,
ἀπάτην, φεῦδος ἔβλεπον κρυπτόμενα
ὑπὸ ἀπατηλὰ κακῶν ἐνδύματα,

τὸ ἀδολον ἀοῦ φίλου ἀνεπόλησα,
καὶ τὸ εἰλικρινὲς σύτου μειδίαρα

ἐνώπιον ἐποῦ ἐζωγραφίζετο.

· τὸ λαχιτόριν ἐτέλερον τόξον τοῦ Θεοῦ!

Ἐσπέρχη νὰ παρέλθῃ δὲν ἐπέτρεψα
χωρὶς νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου, πικρὰ
χύνων διὰ τὴν στέρησιν του δάκρυα.

Καὶ ταῦτα στὴν καρδίαν μου τὴν κλαίουσαν
καὶ μαύρην ἐκ τῶν συμφορῶν ὡς θέλσαμον,
ὡς δρόπος ἐπεχύνοντο τοῦ σύρχονος.

Πλὴν νὰ ἀνθέω πλέον δὲν εἰμπόρεσα.

"Η ξένη γῆ εἶναι σκληρὸς, εἰν' ἀπονος,
τὰ κέρδη ἀνευλόγητα, καὶ αἱ ἡδοναὶ

καὶ τέρψεις της ὅρεις εἰσὶ φαρμακεροί.

Τὰ πάντα ὅθεν χαίρων ἐγκατέλειψα,
καὶ ἐπέτρεψα στοὺς οὐρχοὺς τὰ ὅμματα·

τὴν εἰς τὰ δάση φωλεάν μου ἐκζητῶν.

Τὴν ἀγδόνα εἰδότε τὴν εὐλαβον,
τὴν ἐν λαμπρῷ χρυσῷ κλωβῷ αἰγμάλωτον
καὶ ὑπ' ἀλαβαστρίου τρυφερᾶς χειρὸς

θωπευομένην καὶ λαμβάνουσαν τροφὴν.

Τί ἔχει πλείω νὰ ποθήσῃ ἡ ἀηδῶν;

"Αλλ' ὅταν τὴν θυρίδην εὕρη ἀνοικτὴν,
οὐδὲ στιγμὴν διστάζει ἡ ἀχάριστος

ἀπὸ τοῦ νὰ πετάξῃ εἰς δάσην ἔρημη,
οὐδὲν λογιζομένη τὴν ἀνάπαισιν.

Τὰ δάση δι' αὐτὴν εἰσὶ παράδεισος,
οὐδὲ χρυσοῦς κλωβὸς κόλασις φοβερά.

Τὰς ἡδονὰς, τὰς τέρψεις μου φαντάσθητε,
ὅταν τῆς γῆς ἐπάτησα τὸ ἐδαφος,
ὅπου τοσαῦτα ὄντα ἔζων προσφιλῆ
καὶ μὲν ἐκαρχόδοκουν μὲν ἀγκάλας ἀνοικτὰς.

(Ἐπετρεπτική συνέχεια)

· Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν Κ»

Δύσις τοῦ κηλίγματος
· Ιούδας—οῦδας

Μόνη λύτειρα ἐκ Λεμησοῦ ή Κ. Κ. Ηολυξένη
Αριζίας καὶ Κ. Αργυρίδης ἐκ Λευκωσίας.

Αἴνιγμα καθ'

Τὸ πρῶτον μου μέρος βρωμῆ,
τὸ ἄλλο πλήν μαριζεῖ,

Τὸ σύνολόν μου δικαρδίας

· τὰ μέταλλα πορίζει.

· Έκ Λάρνακος A. C.

Λογογρίφος δ'.

Μορφα Διδύς τε διαβῶ λύπης τὴν διδύον,
Λευκωσίας, K. Αργυρίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ
ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τὴν δόδον Παρουκζή
μέγα Καφενεῖον του κ. X. Θεοδούλου

· Ανδρέου μετὰ τῆς παρακειμένης σικίας.

Οι διοικηταὶ διοικηταὶ πρὸς
τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. N. Γ. Κατουρ
πορτζήδην.

· Έκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ή ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.